

[Erik Hansen (Ålborg amt).]
standen og på trods af ligheden i vort samfund — alligevel ingen vil være foruden.

Jeg skal føje til, at jeg er enig i forslaget om, at reglerne om offentlig henvisning med udsigt til at tabe retten til arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis man siger nej, skal bortfalde. Det hører ligesom ikke vor tid til, og det er vel rimeligt, at man forlader det.

Jeg er opmærksom på, at et mindretal i det udvalg, som arbejder med denne lovgivning, har peget på, at det vel er et spørgsmål, om det er rimeligt, at man fortsætter med at have en selvstændig lov på dette område og dermed et udvalg, som følger denne lovgivning. Jeg ser, at ministeren har den opfattelse, at man nu skal køre videre en tid og så tage denne lov op til revision og se, om den skal fortsætte. Jeg er ikke helt uenig med det mindretal i udvalget, som har det synspunkt, at tiden vist også på det område kunne give anledning til, at man samler bestemmelserne i én lov, altså loven om uddannelse af ikke-faglærte.

Lovforslaget om henvisning af disse unge er jo et konsekvensforslag i forhold til det foregående, og det er derfor rimeligt at anbefale det.

Må jeg til slut sige på det radikale venstres vegne, at vi kan støtte de her foreliggende forslag, og vi vil med megen interesse deltage i det udvalgsarbejde, som måtte følge. Når interessen for at deltage i dette udvalgsarbejde er særlig stor, er det, fordi der på forskellige områder er peget på nydannelser, som vel ikke kan afklares i udvalgsarbejdet, men nok tages op. Jeg har personlig med megen opmærksomhed læst bemærkningerne om en udbygning af erhvervsvejledningen. Loven herom stammer jo fra 1961 og omfatter arbejdsområder, der nødig må trædes for nær, fordi andre arbejdsopgaver kommer til.

Chr. Madsen: Det er nok rigtigt, som der står i den betænkning, der er udleveret i forbindelse med det foreliggende lovforslag, at revisionen af loven om uddannelse af ikke-faglærte bør udsættes, indtil man finder ud af, hvad man egentlig vil gøre med hele det store område. Når man lever i et om-

råde, hvor arbejdsløsheden viser sit hæslige ansigt og har gjort det i mange, mange år, og ser, hvordan mennesker higer efter uddannelse for at få en beskæftigelse, så får man naturligvis en anden stilling til det pågældende lovforslag, end man ellers får. Det tror jeg godt man kan sige gør sig gældende for næsten alle mennesker.

Der var en pædagog engang, der sagde, at uddannelsen i vort land må opbygges som byggeklodser, sådan at man fra sine unge år kunne samle byggeklodser og blive ved med det hele livet igennem. Med disse byggeklodser skulle man kunne gå ind i en hvilken som helst uddannelse, selv den højere uddannelse, når man havde samlet klodser nok. Det er vel egentlig det, sagen drejer sig om. Man skal opbygge en ungdomsskolelovgivning, man skal have specialarbejderskoler, man skal have efteruddannelsesskoler for faglærte og andre, og det enkelte menneske skal samle uddannelser, så han ikke kommer ind i en bås, han ikke kan komme fra igen.

Disse uddannelser skal man kunne samle hele livet igennem. Det siger betænkningen noget om, og jeg vil håbe, det kan give anledning til, at vi i udvalget kommer til at beskæftige os noget mere med de mange problemer og i hvert fald kan nå frem til, at det pålægges arbejdsministeren eller en anden minister inden for en kort tid at finde ud af, hvad der skal gøres med vor erhvervsuddannelse her i landet. Det finder jeg må være rimeligt på nuværende tidspunkt, og jeg finder det især rimeligt, at man gør noget alvorligt ud af det, når det gang på gang erkendes, at arbejdsløsheden bl. a. kan bekæmpes ved mere uddannelse.

Med hensyn til lovforslaget om beskæftigelse og uddannelse af unge arbejdsløse synes jeg, det er godt, at bestemmelsen om tvungen henvisning falder bort. Men den væsentlige årsag til, at man foreslår, at den falder bort, er vel, at man har fundet ud af, at der foreligger en international konvention, som landet har tiltrådt, og hvori der står, at den slags tvangshenvisninger kan man ikke anvende, hvis man skal overholde konventionens bestemmelser.

De to andre forslag er jo konsekvensforslag. Vi kan give tilslutning til forslagene, som de foreligger, og vil arbejde meget